

владѣва отъ нѣкого, но би ималъ дефанзивна цѣль и би гарантиралъ настоящата територия на държавитѣ въ Сюзю, ималъ би консервативенъ типъ. Въ такива обстоятелства самия сюзъ налага голѣми и трайни жертви за своитѣ членове, защото отстъпкитѣ сж неизбѣжни, та всѣкой би трѣбвало прѣдварително да се приготви за тѣхъ.

Ама какви ли отстъпки би направила Гръция, ще попита любозитния читателъ. Отъ нѣкои по-прѣдишни наши статии би могълъ да се намѣри отговорътъ на тоя въпросъ, но за да не се събркатъ читателитѣ, ний ще имъ го дадемъ тукъ изцѣло. Ако Гръцитѣ би искали да влѣзатъ въ сюзю, би трѣбвало прѣди всичко да призваятъ филетизмътъ въ черквата на всичкитѣ православни народи въ Турция. Спорѣдъ както ги знаемъ вече, ний поддържаеме че тѣ за сега никакъ не могатъ да се съгласятъ на това, защото съ това би се отрѣкли отъ Мегали-Идеята, а тогазъ, по мнѣнието на самозванитѣ Елини, и самото Гръцко Кралство би изгубило своя *raison d' être*. „Съ сщщото чувство“, казва Шаръ-Планивецъ, „глѣдатъ Гръцитѣ и на Сърбитѣ и на Българитѣ. Но като виждатъ днесъ какъ имъ се истърва Источна Румелия, която тѣ считатъ като Гръцка страна, и като виждатъ че Сърбитѣ имъ сж сърдити сжщо тѣй, както и Българитѣ, тѣ би отишли къмъ Сърбитѣ подъ условие щото Сърбитѣ да не търсятъ нищо отъ тѣхъ и да имъ помогнатъ да взематъ отъ Българитѣ онова, което мислятъ че Българитѣ имъ сж отнели.“¹⁾ Слѣдователно, когато Гръцитѣ споменуватъ нѣкой сюзъ, тѣ не мислятъ за онзи Балкански Сюзъ въ великъ стилъ но за сюзъ *ad hoc*, до гдѣто добиятъ онова що сж изгубили. За жертвитѣ пъкъ, които би трѣбвало отъ тѣхна страна и въ такъвъ сюзъ да направятъ, тѣ се правятъ незнаючи.

Може би по-добъръ би билъ изгледътъ за споразумение съ Гръция, ако би се успѣло щото ядката на Балканския Сюзъ да състави нѣкоя друга група отъ Басканскитѣ народи. Защото тя въ такъвъ случай би се намирала прѣдъ едно свършено дѣло, прѣдъ което би била принудена добръ да размисли какво би могло да ѝ сполѣти, ако остане на страна сама. Ний, мѣжду това, нека минемъ еждѣ Българитѣ, та да видимъ да ли за споразумение съ тѣхъ има по-малко спънки и слѣдователно по-голѣма вѣроятность. —

¹⁾ Шаръ-Планивецъ „Отечество“, св. 100, стр. 610.